

8.12 INT. / SUPERMARKT / KASSA / DAG 1

8.12

John is bezig om de boodschappen op de band te leggen en een kassière haalt ze langs de scanner. Danny staat achter zijn opa en kijkt naar de telefoon- en cadeaukaarten die aan een rekje hangen. Er hangen ook doosjes met oortjes. Een speciale aanbieding. Hij pakt een doosje en bekijkt de oortjes. Achter hem verschijnt een VROUWELIJKE KLANT (± 60) met een karretje. Ze begint haar spullen op de band te leggen en kijkt vanuit haar ooghoeken naar Danny. De kassière scant Johns laatste boodschappen.

KASSIÈRE

Achttien euro twintig.

John pint. Danny hangt de oortjes terug en wil achter John langslopen om te gaan helpen met inpakken.

VROUW

(tegen Danny)

Vergeet jij niet iets?

Danny kijkt verbaasd op en ziet dat ze het tegen hem heeft. Hij snapt niet wat ze bedoelt. De vrouw kijkt meewarig naar de kassière en wijst naar de oortjes.

VROUW (CONT'D)

Hij heeft iets gepakt, hoor. Ik zag het.

DANNY

Ik keek alleen even.

VROUW

Ja ja. Dat zeggen ze allemaal.

De kassière voelt zich ongemakkelijk.

JOHN BOUWHUIS

Wat is er aan de hand?

De vrouw knikt naar Danny.

VROUW

Hij heeft iets gepakt en niet afgerekend.

DANNY

Ik heb helemaal niks gepakt!

VROUW

(verzucht, tegen John)

Het zijn ook altijd dezelfde, hè?

JOHN BOUWHUIS
Wat bedoelt u daar precies mee?

KASSIERE
(tegen John)
Wilt u zomerzegels?

Het is duidelijk een poging om hem af te leiden. Maar John hoort haar niet eens meer.

JOHN BOUWHUIS
(tegen de vrouw)
Ik vroeg wat u bedoelt met 'het zijn ook altijd dezelfde'?

VROUW
Ja, nee: oké. Ik weet het. Je mag het niet zeggen, maar u begrijpt wat ik bedoel.

JOHN BOUWHUIS
Wat ik begrijp is dat u denkt: hé, een zwarte jongen, die zal wel iets aan het pikken zijn.

DANNY
Laat maar opa, ik heb dit wel vaker.

JOHN BOUWHUIS
Ik laat helemaal niks!

VROUW
Oh.. Ik had niet begrepen dat...

JOHN BOUWHUIS
Dat wij elkaar kennen? Verandert dat de zaak? Is hij nou ineens niet meer een potentiële crimineel? Omdat hij een witte bullebak van een opa heeft?

De vrouw is ineens niet meer zo zeker van haar zaak. Ze zoekt steun bij de kassière.

VROUW
Sorry hoor, ik dacht gewoon echt dat hij die oortjes meepakte.

JOHN BOUWHUIS
(tegen de vrouw)
Iets denken en iemand beschuldigen vind ik nog wel even twee verschillende dingen. Of niet soms?

De vrouw staat er nu een beetje bedremmeld bij. John wijst naar de camera's die overal hangen.

JOHN BOUWHUIS (CONT'D)

(tegen kassière)

Kunt u de bedrijfsleider misschien even roepen? En zeggen dat mevrouw hier de camerabeelden even wil terugkijken? Zodat ze kan zien dat ze het mis had en zichzelf nog meer voor lul kan zetten?

De kassière kijkt onzeker naar de vrouw.

VROUW

Nou dat eh... Dat lijkt me niet nodig.

JOHN BOUWHUIS

Nee? Dan stel ik voor dat u even uw excuses aanbiedt.

VROUW

(onwillig, tegen Danny)

Sorry. Het was een eh... misverstand.

John heeft ondertussen woedend zijn boodschappen in zijn tas gepropt. Hij werpt de vrouw een laatste meewarige blik toe.

JOHN BOUWHUIS

Mevrouw: u bent zelf een misverstand.

Hij grist zijn kassabon uit de handen van de kassière en loopt op hoge poten de winkel uit. Danny volgt hem. Met een klein, trots glimlachje.